

נראה המורה ← המורה משה - משה העלו אהלי - נכסיה שיש לה סכנה (פולחן - נכסיה
 מהתקבלה - יסוד נכסיה של רשעים ופי סגולת 90 א. ~~המורה~~ ומה המורה נכסיה קטנה - נכסיה
 נכסיה נכסיה לפי סגולת 90 א. המורה גמולת ימיה דשני (למעשה נכסיה המורה)
 זוהי אהלי ~~המורה~~ (כיסוף), מנעול.

יסוד אהלי שמה חלה המורה מדקדק בך נכסיהך שישאר אהלי שאלו והוא אהלי
 המורה ילדי החבר סדר המשך מבי יום וסדרה אהלי המורה, אהלי שאלו המורה אהלי המורה המורה
 המורה שהיא חלה וזה מצד אהלי במן המורה, שהיא חלה אהלי המורה המורה המורה.

אין צורך להדק קשה, כי זו אהלי המורה. (ה) המשך המורה אהלי המורה →
 יסוד נכסיה זוהי אהלי שאפשר לקרוא אהלי המורה נכסיה אהלי המורה, ~~ואהלי המורה~~ המורה אהלי
 יתכן לפי סגולת המורה המורה, ~~המורה~~ המורה יסוד נכסיה יום חכמי שמה המורה יום המורה המורה
 כיום, לאחר גיליון 93, שהיה סגולת המורה המורה הוא יום המורה המורה, של מורה ובי
 המורה כמורה המורה נכסיה המורה. ולכן צריך להוכיח שמה המורה המורה המורה המורה
 המורה אהלי המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

ממה שמה, הוא יסוד המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

זה סגולת המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה
 המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה המורה

היה אפילו

~~היה אפילו~~ לא ידעו את ההיריון קדקד מחמתה, כדי שיפגלו קוצני שיקול דעת. לפני הנסבל -

לבדק 2 מחנות, מוצר, צבא, אנהיסקה - אדם מן הישוב יכול היה להיות מוצע לכך שהחלה מידויקת ומכובנת, ההתאמה מיהו האדם הסקר = אדם מן הישוב, היא התאמה נרמטיקה של קה ממשל, מומתת היא שמקורה בה, (ראה שם כל אדם סקר מצוי, היה עלול להיות מוצע קונסולג הלגן, כפי היא אלה לא יורה קצת, והיא משלה יוצר, שיש, ויחלטה כמאמא אנה וצאנה, אך לא קרה פכתי לפני מחלה כגו, בה לא סתם שבע, שחפה בה נשמע גם מחלה מסיכנות ומדוקת.

המקחון השני הוא מקחן הסכון - (סל 21 מו(ב)) - ~~הוא~~ אך הוא נוצר יק לאפשר לה צרימה נמצאל, (אם היית מנתח את הסלע כסלע תוצאה ככוח - היית צריכה להראות שהסכון ואו הלה סקר, זוהי הכרעה נרמטיקה של בית המשפט, ^{בסך 37 ע"ב} היסודי להדקת ענה לפי ענה מומחה, ואלול להקיא למוג - סכנה נפלה, והומרה של הסכון עברה - מול, והתעלה שביצורה הסכון היא מעלול אמת מומרת הסכון - שכן התקן וציל של העלה הפעול הוא גניח הוחכ מת" אדם. במיוחד יוצר קניח סהם רשיו) -

לכן אפשר להפג את שמירה על כך שצורה את העקרה, לפתח הרשלה ולגור לה ענה על ע" 3 ע" 3

ואו צינתי, שחיקה לח' זה רשלה לפתח אבה שאר פכתי האקירה, ויש לה, כ' יש לה מוצג מתעלה - סל 21 מו(א) (1).

הפסקה לפעמי מצדקה העקרה ולעני, בין מקחן וצבלה לבין מקחן הסכון ובה חקל, אפשר להמיר אדם מעניש כי אי אפשר היה לצבלה את המצאה, גם אדם סגור לא יכל מו שפסק בין קט, הוא ניסה להראות, וככל זאת התעלה את ס(ג) העקרה על צ' מקחן הסכון, להאיר שהסכון שנתקח הוא לא סקר וכן האנשים הכלי שצדקו את העקרה יוכלו לצדק ויורשע.

אפשר גם להסתכל על זה, כך לשמירה עברה על העקרה קצרה מחזנית, מנעה מלפתי יוליה, מנעה ממספר להירז על המחלה, כפי שמחזל ירה פלתי, יש להיכח קוז של חוקה שמקרה חצה או לפ כל דין - (סל 18), העסקיה נקראו צוקה שונה שתיקמה חוקה, כאן שמירה צרה סכון צרה גם מתעלה) ע"ב ובה חמה לפסק דין לוקני, אפשר להפג שמקרה החוקה הוא קפול עצמו כמו קפול צמן. אך כדור שיש לה חוקה מספר, כ' ע"ב צוקה של מלפתי - לצד, היא אמרתי עליה ולמה נפלאי קריאלת, ממחז שיה חכמי אונז, און און, עיקול צלל להקחן שחמו חונה או לפתח חוננה. מורה רשע שגא לא פתחה את החתונה כדי שיהיה חם ורצי, כפי לצלול וצדקו חילצו.

נאות הקצירה - קצו ביצ'ץ החפירה - נסיקה. ואז יצ'ל - מעשה (לוח-נסקה), ג'לח המנהג - נסיקה שלילי
או משהמנהג המטך וכך - נסיקה תופה, לא יצ'ד - מדשה ואז ירשו - ~~מעשה~~ תלפ'ג נכ'א יצ'ל'ק - מעשה
תלפ'ג, בצורה אחרת - נסיקה של יצ'ק. אה החפירה - נסיקה או אה הצותיקה - נסיקה תלפ'ג שלפ'ג
כה - נסיקה אהא ברש'ה קצ'ה הרש'ון - נסיקה שלילי.

א' צ'ד דמי - מ' שלפ'ר א' היראל חוק העדיקה (כ'נת סצ'ל טו) א' הרקול'ה א' פ'ו - ד'ינו מאכ'ר ש'שה
מוצ'ג'ה או ק'ס. צ'וה' עקירה התנהגות'ה.

ניצ'ל למשה - כ'נהג ר'מן נהאל - מ'צ'ד קאמצ'ג'ה א'נה, או מ'ש'ד, תל'וי ה'א'ה ש'מש'ון ה'וא אוט'ונ'וי

ל'א אוט'ונ'וי, א'ה ש'מש'ון ה'וא אוט'ונ'וי, א'כ'פ'ר ל'יה'ם ל'משה א'ח'לה של י'ש'ר'ל ק'ק'ד (ש'שה פ'חה
מ'ר מ'צ'ד קאמצ'ג'ה א'נה) ק'ה'חה ש'מש'ון ל'א אוט'ונ'וי - צ'ר'ך ש'ח'א י'ה'ה כ'ל'י ק'ד'ו ל'ש'

מ'שה, י'כ'ד עק'ד'ת - מ'שה ^{מ'שה} א'ה'ה ל'מש'ון וצ'ח'ה ל'כ'יל, ע'ד א'ה'ה ע'ת'יק'ה, ה'וא ל'א מ'רה ל'ו לעק'ר
ע' ע'ק'רה מ'כ'ו'ת'ה, ה'וא י'ה' ל'ו מ'רה ל'ו לע'ש'ה ק'ע'שה ש'מ'ח'וה ע'ק'רה, ו'ל'כ'ן י'ש' פ'ון ק'ע'ה ה'ס'וד הע'ק'ד'ת

ל'כ'אל'רה ד'ה ל'כ'י הר'ש'ו, א'ך מ'שה ע'ה מ'כ'ירה ל'ו א'ך מ'ע'ד'ו ל'מ'ע'ד'ת ה'כ'ל'ע'ון ו'אכ'ר ל'ה'י'כ'ם ל'ש'ר
כ'ן ה'מ'ק'ו ל'א פ'ת'ח א'ק'ו' ו'ב'ו ק'ה'ח'ט ע'ק'רה. ^{מ'צ'ד קאמצ'ג'ה א'נה} מ'שה ה'וא ח'וק'ק ע'ת'יק'ה, (נ'רה'ה

נ'כ'ו'א מ'וד'ג ש'אכ'ר ל'ה'כ'ס' א'י'ג'ר'י א'ע'ת'יק'ה ק'ד'מ'ן ח'פ'ירה ק'ט ר'ש'יו'ן) (ה'וא א'ה מ'וד'ג ו'כ'ן ש'אכ'ר ל'ש'ר'ט)
מ'ר'ן) ה'וא י'ט' א'ט'ע'ון ש'ל'א י'צ'ד ש'ה'מ'ק'ו ל'א (פ'חה ע'ד'י'ן ל'ק'ה'ה, (ק'י'ח'ג ש'א'ן ע'ד'ר א'ל פ'ט'ט) מ'שה ע'ה י'צ'ד

ש'מש'ון ל'א מ'ת'ע'ן ק'ע'ת'יק'ה ו'ש'ח'א כ'ר'ח'ה ל'ו מ'וד'ג ו'כ'ן ש'מ'ע'רה ה'וא א'ה'ה ע'ת'יק'ה, ו'ש'אכ'ר ל'ש'ר'ט א'ה'ה, מ'שה י'ש'ר'ט
ש'מש'ון י'ה'ה'ה מ'ה'מ'ע'רה י'ש'ר'ט ל'ו כ'ר'ש'יו'ן ל'ש'ר'ט, מ'שה ע'ה ל'א ה'יה מ'ופ'ע'ל ש'מש'ון ש'ר'ט א'ה'ה מ'ז'ק'יה - ו'ק'ב'ל ע'ה א'י'פ'לו

א'ה'ה א'ה'ה ה'ר'ש'ו'ת'ה ל'ש'ר'ט כ'כ'ן ש'ח'א ר'צה ש'מש'ון י'כ'ד'ג א'ה'ה ה'ע'ק'רה פ'ל'ק'ו'ו, ו'ה'ג'ה ל'ו מ'וד'ג'ה ל'כ'ד פ'ר'ט'ה ע'ק'רה
ש'מש'ון י'ש'ר'ט א'ה'ה ח'פ'ירה, מ'ע'ל'ה, ש'א'ת'ו ל'ו ח'ר'ש'ו'ת'ה ל'כ'ן - נ'סיקה. ^{ו'ל'כ'ן ק'ט'ר} 29, א'כ'פ'ר כ'ך ל'ה'ר'ש'ן א'ה'ה מ'שה

מ'וד'ג'ה מ'שה. א'ך א'ז ש'מש'ון ^{ל'ש'ר'ט} אוט'ונ'וי, א'כ'פ'ר ל'ה'ר'ש'ו'ת'ה ר'ך כ'ר'ש'ו'ת'ה, מ'שה ש'ח'א ל'ש'ר'ט ק'ו'א'ה ו'מ'ת'ע'ן
פ'ר'ט'ה - א'ה'י'כ'ם ל'מ'ע'רה (כ'ל טו) ו'ה'ק'י'א א'ו'ל' ל'ע'ל'י'ה ע'ק'רה, כ'כ'ר'ו ח'כ'י'ן א'ה'ה ל'כ'ד. ה'וא ע'ד'ר ל'א

ח'ירה של ע'ד'ו'ג, ה'פ'ירה ל'ש'ר'ט ו'ש'ר'ט ו'ש'ר'ט א'ה'ה מ'וד'ג'ה ה'י'כ'וד ה'כ'ס' - ה'ג'ד מ'וד'ג'ה - ל'כ'ד פ'ר'ט'ה ע'ק'רה. ^{ו'ל'כ'ן ק'ט'ר}
~~ה'וא מ'וד'ג'ה ל'כ'ד ש'ר'ט~~ ה'וא מ'וד'ג'ה ל'כ'ד ש'ר'ט. ש'כ'ן ה'וא מ'ע'ל'ו'ת'ה ו'מ'כ'פ'ר כ'ו ל'ש'ר'ט מ'ע'רה ל'כ'ד ז'ו י'פ'ה'ך

ע'ד'ו'ג'ה ו'כ'ך ש'מש'ון כ'ר' ח'פ'יה ו'ק'וק' (ה'כ'ס'ה) - ש'מש'ון ל'א ה'יה י'צ'ד ל'ש'ר'ט כ'ל'ר'ה א'ז מ'שה ל'א ה'יה מ'כ'פ'ר כ'ו,
ש'כ' י'צ'ד ש'מש'ון י'ה'ה'ה מ'ה'מ'ע'רה, ו'י'כ'ד'ג ש'מש'ון א'ו'ה'ה ל'ש'ר'ט (ה'כ'ס'ה) ו'מ'ת'ע'ן פ'ל'ק'ו'ו י'ש' ל'ר'צה

ל'ש'ר'ט'ה י'ש' מ'שה מ'ע'ק'רה ה'י'ש'ר'ט'ה ה'י'כ'וד'ג'ה - ו'ש' ל'א, ש'כ'ן כ'ר'ל'ה ש'ח'א מ'ה'מ'ע'ן ה'ע'ת'יק'ה, מ'ע'ר'ן
ל'כ'ד מ'ה'ה מ'ת'ע'ן, א'ה'ה א'ה'ה מ'ע'ק'רה. ה'וא י'ש' מ'ר'צה כ'ר'ל'ה מ'ק'ד'ת א'ה'ה ה'ש'ר'ט'ה. כ'ר'ר'ה י'כ'ס'ה ל'ש'ר'ט'ה מ'ע'ן

(מ'שה ש'ר'ט, מ'שה ע'ד'ג'ה ש'ה'מ'ק'ו ל'א מ'וד'ג'ה ו'כ'ן ש'ר'ט, ו'י'כ'ד'ג ש'כ'ך י'כ'ר'ל'ה א'ה'ה ש'מש'ון. ש'ל'א י'כ'ד'ג ש'אכ'ר

והיכנסו אז יהיה אלוטונומי (מתחייבות). אך עשה זכו לראשון בשמרון חקרו, ולא היה לו כוונה לראשון
אלו בל, וישלח משק בשמרון כנס וישרטט, שהיה תמימי. (לא נראה כד יפי העצמולג לבגיה)

מה ניתן לראות קשר סיבתי ברור בין הסיפור של עשה למעשה של שמרון, שכן הוא עשה לא
יהיה עשה אלא שמעון ואילו סמוך למעשה ובהיות אליו, שמעון לא היה עשה באחר אלא (שלא-קרא)
~~הוא היה עשה~~ אצלה סוג של אחר שמעון, בני להרשע זה עשה במקצוע האומצולג אחר, יש
מקומן אלא תמצם העצמולג והרשע של שמרון. אז לפני תמצם העצמולג של שמרון - הוא נפתח

התחיל בקיבוץ העצירה, ואפילו הלציה ובה מספק תסקיר הסיפור, הבודה והיה אלוטונומי. הוא אכן
נס למצוא, אלו נפתח אלא העצמולג ואכן שרטט אלא העצירה והתמצם בה, ללא רשע, העצירה הולציה,
סוג העצמולג התקיים עה מספיק מה קשיון מקצוע האומצולג אחר. ליהי סוג הנפש של שמרון -
אלה הפאנה הוא עזובה קצמורה ~~הוא אחר~~ קפידה? גבו סלף יש, עמלני זקון צד, הוא בא להכרה
תחיל מסויי, הוצע עליו חסות נטוק (שפה חזק, או קטן). והוא שטק מחזקה היסוד הנפש. קבול
הפסקה כי סע שמעון עתה שמו של אחרים מחלטה יהפכו היום למצוי של אחרים קבול, אז

קבול לפני סע זה קבול אצו סיה הוא, אז הולצו לפ מה לעקוד, ואז לא - קבול הפסקה שיש
אפס"מ סמכה קבול כי הוא סע של אחרים קפידה אז זה מחזיק להלכה של הסלף ויש להלכה
היה זה עצמולג. והשלמה של סוג הסלף משנה אלא נטל ההוכחה על מי הוא זולל, קבוליה של אחרים
קפידה יש להלכה יש התקיים יסוד עצמולג קבול, ואלו סוג נפש, אך לפ סע 22 רשע אז לאי הוכחה לפ

של מחשבה פנימה או רשע, או אפילו להלכה אונם מאסר, מה לקרה זה שטעוטי
אז להלכה שהסלף הוא סלף של אחרים קפידה וכך להתחיל מחזק מאסר ואז זה סלף
היה קבוליה של שמעון יסוד נטול אדלול כן. אז לא מצובה קסול של אחרים קפידה יש
לפי כי לשמרון הוצע מוצלג וזי התלד ליהי יסוד העצירה לפי סע 2019, כי זה סלף

הוא שמעון מוצלג למעלה של מסר עצמולג, און זו הצה של שמעון, שמעון
מה למען שלאו יצו שמצובה השלמה חפולג, ולכן לא יצו שמצובה קבוליה של זה שמו
שרטט, אך צוה של ~~המצב עשתי~~, לוא נצלה אלא ההכרה של עצמולג, ומצו של נטין אפול
אז כי אלה מצובה קבול עשתי און יש לו הפנה מהס"כא של סע 24, שצוה של קבול
מורה קאורה סכור, שכן לא היה צורך של ~~ההכרה~~ חזק מחזק לקר-כיל ולוא מחזק
חזק, ~~הוא לא~~ לוא היה הפנה צו כזי לוא חזק מכלן אלא הסלף) אך אז נענה לו

אז כן, הוא לא אלוטונומי, נעמן אלא קשה מקצוע האומצולג אחר, לפי סע 29 חזק
11 29 חזק. שכן אז לא חזרה לשמרון מוצלג לניסולג - און לו מחשבה פנימה,
כיק"ק

ב' קטנה זו אי אפשר לבין קשר סתם, שכן הקשרה היא התנהגותה, וקשר כיקתי קובע
 (ה' קטנה זו אי אפשר לבין קשר סתם, איז יש קשר סתם בין התנהגותה לתוצאה. מה נחלק מהסוד הקטנה)
 ישנה קטנה לבין קטנה זו, ההקשר סתם, משום שלמה יש שלמה כפייה לזמין,
 הוא שלם ובחור לתולד על הקטנה. ולכן אי אפשר לבין קטנה סתם, דה לא
 (כפייה לתוצאה הפשוטה שלמה קטנה, ואז יש קטנה כי זה פועל מאוור האשמה
 של אולי נכח קטנה ל שקיפותו לצלם כפי שלם לקצב קטנה, קטנה זו אישמה,
 ולכן אפשר לקבל לשהר אולי מאחרת פלילה דרך היסוד הנכס של, זו כפייה
 הידיק האחרונה למצוא מכלל כפי לא להשא. שכן היסוד חקירה מתקין והוא לא
 של קטנה שלמה. וקטנה של אחרת קפידה, התקנה לא צרכה להיכח יסוד
 (כפי כפי לשלם אחרת פלילה לזמין, קטנה להיכח יסוד קטנה, ולכן
 או פועל מאוור קטנה אישמה של קטנה. (כך יש גם להידי, שהקטנה של
 אחרת קפידה, אז לא הוכחה מחשבה פלילה או קטנה, אי אפשר להידי קטנה
 מאחר על קטנה של זה לא, וזה קטנה מקטן את הפועל)
 * הקטנה זה מתנהגת קטנה שלמה קטנה, כי היא קטנה חיה, כי אישמה און
 מקום לקבל קטנה קטנה, כי היא קטנה לתת קטנה מוטה, און להי אכפלה
 וזה את האשמה קטנה.

* קטנה שלמה זו יכולה וקטנה קטנה קטנה לבין קטנה קטנה, ולכן קטנה
 יש את היכולה וקטנה, היא נחש קטנה. הוא קטנה קטנה קטנה, קטנה קטנה קטנה.

